

A tesztgörbék lefutását nézve látható, hogy a vsz1 esetében a teszt az un. „szinttartó” görbe képét adják, ami azt jelenti, hogy a teszt során nagyjából azonos tempó mellett dolgozott.

A korai stressz az első három sor magasabb hibaszázalékában jelentkezik, s nem a sebesség változásában.

Ez ugyancsak önmérsékletet, kontrollt erősítő jegy, hiszen sem „vágózni” nem akart, sem a teljesítménye nem ingadozik különösebben – közepen volt egy gyorsítási szándék, de aztán visszatért ahhoz, amit biztosan tudott teljesíteni, illetve a 13. sorban jelenik meg először láthatóan a fáradás.

Ez egy állandó teljesítményre törekvést, kiszámítható gondolkodást mutat.

Azzal együtt, hogy érzékelhetően nem az ilyen típusú feladatok azok, melyek közel állnak hozzá, vagy melyekben könnyen jól teljesítene. Ez részben a megfelelni akarás, részben a stressz érzékenység következménye lehet.

A vsz2 tesztgörbéje az un. „Látvány” görbe, azaz, a tempót helyezte előtérbe – tehát nem pontosan, hanem gyorsan akart dolgozni. A szabályáthágásra enged következtetni az 1-2 sor jellege is – valószínűleg az első sort nem fejezte be a lejárt időlimit után, hanem tovább

dolgozott rajta, hogy végig érjen, s csak a második sornál ébredt rá, hogy így egyre jobban el fog csúszni – mint ahogy a második sorban vissza is zuhant 50 %-ra. Ezt követően a görbe a „Normál” görbe jellegét is tükrözi annyiban, hogy jól látható a tanulási szakasz (növekvő sebesség), majd a holtpon, s utána a csökkenő, némileg ingadozó tempó.

A látványgörbe jelleget az mutatja, hogy a hibaszázalék állandó és magas, tehát azzal nem nagyon foglalkozott, hogy a pontosságra koncentráljon. Ez egyébként gyakran a versengő szemléletű személyiségekre jellemző – noha ez a teszt nem alkalmas személyiségjellemzők meghatározására.